

Dinsdag 23 oktober

Vragen uit Colet

H.W. We willen allemaal meer van de Sattva, maar houdt de aanwezigheid daarvan op enigerlei wijze verband met de juiste balans van Rajas en Tamas, en zo ja, welke vorm nemen zij aan?

Z.H. Aanwezigheid van Sattva heeft niets te maken met de balans van Rajas en Tamas. Wanneer Sattva zich aandient verminderen de anderen met hun afwezigheid. Sattva draagt meer bij. Als Sattva afwezig is dan zal Rajas op zijn beurt prevaleren boven Tamas. Maar men moet weten dat de balans van Rajas en Tamas niets te maken heeft met de af- of aanwezigheid van Sattva. Als de een komt gaan de anderen. Hij geeft het voorbeeld van twee mensen die in de aanwezigheid van de Gerealiseerde Mens verkeren; ze zijn gekomen om hem te horen; maar de een is aandachtig, wat hij hoort bewaart hij en later gebruikt hij het. De ander is verveeld en moe en in de greep van Tamas, zijn lichaam is er maar hij luistert niet; hij verkrijgt geen rust en geeft evenmin aandacht aan het gesprek; dus hij verdoet zijn tijd. Dat is het verschil; maar Sattva heeft alleen de overhand wanneer de anderen minder worden; als ze in groten getale aanwezig zijn kan Sattva er niet bij komen, en als het komt, moet het de weg voor zichzelf vrij maken door Rajas en Tamas weg te duwen.

R. Volgt daaruit dat als iemand heel druk is met 'rondhollen in het leven' er geen ruimte voor Sattva zal zijn? Zal hij het niet moeilijk vinden om te mediteren, tenzij hij zijn manier van leven verandert – meer kalme rust heeft?

Z.H. Het is niet nodig om de manier van leven te veranderen. Als iemand een wereld heeft waarin het nodig is om rond te rennen moet hij daaraan mee doen. Maar wanneer het op meditatie aankomt, als hij de oefening van diep te duiken heeft verkregen, zal hij de verademing krijgen, ook de fysieke verademing, net als een gelukkig vredig gevoel. Maar als men die oefening niet heeft, zal hij uit noodzaak gaan slapen of in halve slaap gaan, omdat een vermoeid lichaam er niet goed voor is getraind. Maar voor deze mensen is het essentieel dat ze enige rust krijgen voor ze de meditatie beginnen; laat hen hun fysieke rust nemen en dan kunnen ze gaan beginnen, anders zal het een verspilling van tijd zijn en meer niet.

H.W. Je kent de verschillende manifestaties van alle drie in gedachten, van alle drie in het gevoel en van alle drie in de handeling. Dus wanneer gesproken wordt over 'meer Sattva' wat wordt dan bedoeld?

Z.H. Wanneer we over 'meer Sattva' spreken bedoelen we meer 'positieve emotie' en meer energie. Uiterlijk krijgen we door Sattva plezier en geluk. Innerlijk zijn we kalm, onverstoord, nooit moe en altijd fris om te handelen. Als we 'meer Sattva' hebben, hebben we de energie om zoveel te doen als we willen doen – en we zullen alles met veel genoeg doen. Met 'meer Sattva' bedoelen we eenvoudig het aansluiten op de Eeuwige Gelukzaligheid en oneindige energie.

Miss Newington. Kunt u ons alstublieft iets vertellen over de beweging van de drie Guna's zoals die tijdens de meditatie ervaren wordt?

Z.H. In meditatie is er geen beweging van Rajas en Tamas; het is de Sattva die je naar binnen neemt naar de Atman, naar de energie van de Eeuwige Gelukzaligheid; en wanneer je uit de meditatie komt brengt Sattva je in de wereld buiten. Rajas en Tamas hebben in juiste meditatie niet de overhand. Na meditatie gaan de meeste mensen in actie hetgeen Rajas is. Sommige mensen kunnen Sattva een langere periode vasthouden dan anderen. Sommige mensen die onmiddellijk erna enige mate van geluk realiseren gaan meteen in actie en verliezen de Sattva en vergeten het geluk. Als je hoger de Ladder opgaat begin je de gelukzaligheid langere periodes van de dag tijd bij je te houden (*positieve emotie*). De volledige gerealiseerde persoon behoudt het bijna voortdurend. Hij moet wat werk doen om het te vernieuwen en daarna actief zijn met Rajas en wat rust nemen met Tamas; omdat je zonder rust te nemen niet in Sattva kunt bewegen. Het is niet mogelijk om ogenblikkelijk van Rajas naar Sattva te gaan. In meditatie is er dus geen beweging van Rajas en Tamas, zij zijn ondergeschikt aan Sattva.

Z.H. komt terug op de vorige vraag van R.:

Gewoonlijk kunnen mensen aan het einde van een drukke dag niet gemakkelijk mediteren; ze moeten rust hebben om dat hun natuur zo is; na teveel activiteit moeten ze fysieke rust hebben. Als ze die niet krijgen dan kunnen ze niet mediteren. Ze zullen hun tijd verdoen en er zal ook een soort verwarring zijn dus zullen ze meer kwaad dan goed doen. Omdat het lichaam rust nodig heeft, heeft de geest meditatie nodig en er zou spanning en strijd zijn. Hier kan niets goeds uit voortkomen. In een paar gevallen is het in orde, afhankelijk van de efficiëntie, als iemand zich onmiddellijk kan keren en diep naar binnen kan gaan; omdat hij in dat geval rust zal verkrijgen uit de meditatie evenals hogere energie. Maar gewone mensen niet.

R. Dit is de voortdurende roep van de mensen in het westen – te druk, te moe! Ik heb hier heerlijke vrede gehad maar ik weet wat zal het zijn om terug te gaan!

Z.H. Hij zegt dat hij zestien uur per dag kan werken en vier nachten zonder enige slaap kan. Maar gewoonlijk gaat hij twee tot vijf minuten naar binnen en krijgt de energie die hij nodig heeft om door te gaan. Als je jezelf hebt geoefend in onmiddellijk naar binnen gaan, dan kan je net zo veel energie krijgen als nodig is om al het werk te doen dat gedaan moet worden. Het zijn alleen onervaren mensen of beginners die fysieke rust nodig hebben.

Twee Vragen uit Mexico

Nr. 4. Soms is er na meditatie een gevoel van belofte, van vele mogelijkheden die zich openen; maar vanwege het feit dat niet geweten wordt wat de volgende stap is die gezet moet worden, gaat dit verloren. Wat zou je moeten doen op die momenten van uitbreidend bewustzijn en visie?

Z.H. Deze visioenen van zich openende mogelijkheden zijn heel goed en het is als een nieuwe wereld die zich opent voor een jongen – maar de jongen kent niet de werkelijke grootte van de wereld. Hij kent nog niet de volle waarde; in de loop van de tijd zal hij de waarde kennen; maar in het huidige stadium zou hij eenvoudig aanwijzingen van de leraar moeten krijgen. Deze gevoelens behoren tot de manifestatie van meer energie, van overvloed; hoe die te gebruiken hangt af van de breedte van de kennis en van hun stadium op de Ladder. Dus het is beter om te spreken met iemand die je kent die hoger op de Ladder is, om het beste gebruik van deze rijkdom die na meditatie gevonden wordt te maken.

R. Nog een van de vragen die uit Mexico gekomen is, waarvan de meeste al door Zijne Heiligheid zijn beantwoord!

Nr. 8. Tijdens de meditatie wordt de vragensteller soms naar buiten aangetrokken door gedachten en herinneringen waarvan het moeilijk is om zich af te keren. Op andere momenten lijkt hij zich naar binnen te keren en vindt een of ander centrum in zichzelf dat geen woorden heeft en waarvandaan een licht straalt. Hij vraagt om deze laatste staat degene is die gezocht wordt?

Z.H. Deze herinneringen en gedachten die de geest inkruipen tijdens de meditatie zouden niet eruit gedwongen moeten worden – men moet het niet proberen. Laat ze gaan. Keer naar binnen naar het centrum wat u juist heeft beschreven en dat geen naam en vorm heeft – als een licht. Maar men zou deze wereld die binnenin is niet moeten proberen te analyseren; men zou zijn kritische vermogen er niet op moeten toepassen; men moet op geen enkele manier proberen het Eeuwige Koninkrijk – de Grote Wereld te pakken. Dat is ons kapitaal. Wat we moeten doen is enkel daar zijn en naar buiten komen en die kracht en rijkdom gebruiken voor elke wereldse activiteit die onze efficiëntie en ons profijt verhoogt. We proberen nooit uit te zoeken wat er in het centrum is, we hebben enkel de ervaring en gebruiken de kracht ervan. De meeste Yoga systemen zijn gebaseerd op het terugbrengen van onze verlangens in de Atman, ze naar binnen te brengen en ze te zuiveren. Maar het systeem van meditatie werkt anders. We zeggen: “Laat je verlangens in de uiterlijke wereld en wanneer je binnen treedt breng je je bagage niet mee, laat die buiten.” Hij geeft het voorbeeld van een dwaas of een krankzinnige bij je deur; als je hem buiten laat, dan is er vrede in je huis! Maar als je de krankzinnige naar binnen brengt in je huis dan zul je de vrede niet behouden. Laat je wensen buiten wanneer je dieper in meditatie gaat.

Terug naar Londen

Mr. Geoffroy. Mijn geest kan niet bevatten dat er slechts een kleine inspanning nodig is voor zo'n overweldigend resultaat. Bij het beseffen van de grootte van wat er op het spel staat, voel ik "Hoe kan ik ook maar iets hiervan verdienen?" en mijn hand kan de sleutel niet omdraaien en blijft verlamd.

Z.H. Wat deze man een "overweldigend resultaat" noemt is geen resultaat – het is er van nature, het is alleen een kwestie van weten hoe er te komen. En voor wat daar is hoeft niemand je te behandelen om het te krijgen. De vraag is enkel of je kunt uitzoeken hoe daar te komen, of je je herinnert om het te nemen. Bijvoorbeeld, stel iemands vader vertelt dat er een grote schat is begraven onder het huis, maar deze jongeman kan zich niet de plek kan herinneren, hij vergat waar het was. Hij wist dat er ergens een schat was. Dan, als zijn moeder of iemand anders hem eraan herinnert of hij herinnert het zich, dan kan hij onmiddellijk rijk worden zonder er verder voor te werken, wat wij 'werken' of 'hard werken' noemen, het produceert iets, maar niet het werkelijke iets wat mensen nodig hebben. Ze hebben iets anders nodig, en voor dat 'iets anders' hoef je niet veel te werk te doen. Je moet je enkel eenvoudig terugtrekken om erop af te stemmen om het meeste eruit te krijgen. Alles wat natuurlijk is kan zonder veel werk verkregen worden, en dat gaat ook hiervoor op. Deze schat, het Koninkrijk binnenin is er, alles wat je te doen hebt, is het te herinneren en jezelf er naar toe te brengen.

R. Deze Fransman had bij de initiatie die de Maharishi twee jaar geleden aan hem gaf werkelijk diepe gelukzaligheid, voelde dat hij nooit eerder geleefd had en sindsdien heeft hij geprobeerd het weer te verkrijgen.

Z.H. Iedereen verdient dit Koninkrijk, deze innerlijke wereld, en als iemands hand verlamd raakt zodat hij de sleutel niet kan omdraaien, zou hij de hulp van zijn leraar moeten vragen wat de spanning kan helpen verlichten. Hij kan het niet zelf doen, en kan niet terugvallen op een boek omdat de woorden van een boek dode woorden zijn. De woorden van een leraar zijn vol leven en bewustzijn. Die diepe ervaring van zijn leven was niet dankzij zijn eigen daden, het was vanwege de persoon voor hem. Het was de Kracht van de Initiator die hem het bewijs gaf: "Hier is het, en je kunt het verkrijgen." Het is niet noodzakelijk dat deze flitsen altijd moeten komen. Deze flitsen zijn speciaal; ze zijn wonderbaarlijk. Hij moet doorgaan om zichzelf zachtjes te oefenen teneinde naderhand meer te verkrijgen.

R. Deze man is heel vaak naar me toe gekomen en ik heb zijn hand niet de kracht kunnen geven om de sleutel om te draaien. Misschien kan het nu met de hulp van de Gerealiseerde Mens gedaan worden. (Z.H. knikt)

Mr. Bray. Kan men de over mantra denken en voelen als een opperste manifestatie van de Wet van Drie, zodat via de mantra contact mogelijk zou zijn met de Drie-eenheid? (Mr. Jaiswal legt de christelijke Drie-eenheid uit van Vader, Zoon en Heilige Geest). Zijn er "Drie Primaire krachten" die overal werkzaam zijn in oneindige gradaties van manifestatie door het Universum van Levende Wezens heen?

Z.H. Het patroon van Drie is overal in de wereld en wordt door de verschillende rassen verschillend gezien. In India zien we het als Brahman, Vishnu en Maheshwara (Shiva); Brahma is de Schepper, Vishnu onderhoudt de schepping en Maheshwara (Shiva) lost de schepping op of neemt haar terug. En er zijn andere vormen zoals Kali, Lakshmi en Parvati. In ons eigen leven hebben we gevoel, gedachte en handeling. Dit patroon wordt de hele Kosmos door herhaald in iedere tak van het leven. In meditatie zien we de drie niet, we zien de Drie-eenheid niet; we zien de Eenheid van de Drie-eenheid in meditatie en dat is wat ons doel is. Op dat moment is er geen onderscheid tussen een in drie, er is slechts Een.

Woensdag 24 oktober**Vervolg Vragen van Colet**

Mrs. Moore. Het lijkt alsof de Hemelse Ladder alleen beklommen kan worden door het gebruik van de juiste triaden. Als het doel is bereikt, zal dat bepaalde octaaf niet terugkomen?

Z.H. Ja, het juiste gebruik van de drie Gunas kan ons leiden op de Weg en ons in staat stellen om de ladder te beklimmen. Als ze niet juist gebruikt worden, zullen ze je langzaam naar beneden brengen. Het juiste gebruik van de drie Gunas is goed en de bevrijding die we als de bovenkant van de Ladder opvatten als we die eenmaal bereiken, is helemaal geen kwestie van terugkomen, en het octaaf herhalen! We stappen er helemaal en voorgoed uit.

(latere toevoeging: Hij zei dat wanneer we omhoog gaan op de ladder we onze valse "Ikken" wegdoen en de Werkelijke Ik vestigen. Zodra we de Werkelijke Ik vestigen worden de drie Gunas juist gebruikt, dat is natuurlijk.)

Nooit zijn deze drie Gunas afwezig. Het is een kwestie van het juiste gebruik ervan. Hij geeft het voorbeeld van de maag. De warmte van de maag handelt het voedsel af, reduceert het tot zijn kleinste onderdelen voor de verspreiding via het bloed door het gehele lichaam. Als er teveel warmte in de maag is komt dat tevoorschijn als koorts en we moeten daar onder lijden. Maar zodra we wat medicijnen innemen en het weer in evenwicht brengen op de juiste temperatuur, dan keert het systeem weer terug naar de normale toestand.

R. Over het "Valse Ik" dat in iedereen zit; is dat het valse beeld dat ze van zichzelf hebben?

Z.H. De ongelukken die we in het leven tegenkomen zijn het resultaat van valse Ik, en de betekenis daarvan is dat we het tegenovergestelde zien van wat elk ding werkelijk is. We beginnen bijvoorbeeld te zien dat het lichaam zichzelf is en niet de Atman. We vormen een verkeerd beeld van alles. We zien wat er niet is, en we missen wat er is.

R. Valt het "Valse Ik" natuurlijk weg omdat je in een School probeert de Ladder op te gaan of moet het je getoond worden door iemand die gerealiseerd is?

Z.H. De kwaliteit van het Werkelijke Ik is om alles te zien in jezelf en jezelf in alles te zien. De kwaliteit van het Valse Ik is om zichzelf als een individu te zien, gescheiden van alles en alles gescheiden te zien van zichzelf. Als we de Ladder opgaan, valt ons 'Valse Ik' weg en de realisatie van Werkelijke Ik (de eenheid van Werkelijke Ik met alles) begint te groeien. En we zien dat het groeit. Zodra het volledig is opgegroeid moet alle Valse Ik verdwenen zijn. Als we door onze onwetendheid het Werkelijke Ik niet kunnen zien of eraan kunnen denken, worden we naar de verkeerde kant geleid en naar ellende in ons leven.

R. Het lijkt erop dat het vooral dit 'Valse Ik' is dat de relatie tussen de aspirant en de gerealiseerde mens kan bederven, als hij vergeet?

Z.H. Met onze 'Valse Ikken' en met onze heimelijkheid scheppen we kwaad om ons heen en begrenzen we onszelf; we begrenzen onszelf en onze handelingen. We kunnen het brede standpunt van het Universum niet zien; we kunnen de Atman die alles doordringt niet zien. Vanwege deze zelfzuchtigheid en deze geheime houding om onze gedachten te verbergen scheppen we een grens en worden we afgescheiden van onze leermeester.

Miss Scrutton. Teneinde de Ladder te beklimmen, moeten we dat bijna voortdurend willen. Ik weet dat er een grote kloof gaapt tussen wat ik denk dat ik wil, en wat ik werkelijk wil. De meditatie lijkt het gereedschap te zijn om iemand twee keer per dag de goede kant op te draaien. Is dat voldoende? Of zou men vastberaden inspanningen met het denken moeten doen zodat de wonderbaarlijke energie van de meditatie beter wordt gekanaliseerd naar het verheffen van iemands doel?

Z.H. Tweemaal een half uur per dag meditatie is voldoende. Gewoonlijk zou het voldoende moeten zijn, maar als iemand de noodzaak voelt om wat meer te doen is er niets dat ze tegenhoudt. Het zou wel een geleidelijke toename moeten zijn; voeg een klein beetje toe zodat je niet teveel probeert. Als er teveel tijd voor wordt genomen, dan is er het risico dat er een conflict ontstaat tussen meditatie en je werk. Tweemaal een half uur per dag zijn genoeg om je vierentwintig uur te dekken; net zoals we een kwartier eten en de uitwerking van dat voedsel dan urenlang doorgaat. We hoeven niet al die tijd te eten. Dus twee halve uren zouden genoeg rust en energie moeten geven om te doen wat men moet doen. Maar als men meer meditatie wil doen uit liefde en enthousiasme en als dat het werk niet stoort, is dat altijd behulpzaam.

Miss Irvine. Wanneer de meditatie gedurende een bepaalde tijd is uitgevoerd, kan dan gezocht worden naar directe hulp van iemand met een hoger wezen?

Z.H. Als men de noodzaak voelt om hulp te krijgen van iemand die hoog op de ladder is, zou men die moeten verkrijgen; of als er vragen zijn die men niet beantwoord krijgt, kan men naar de Gerealiseerde Mens gaan en de antwoorden krijgen.

Vragen van Begeleiders – Londen

Vraag. Kunnen we wat meer te weten komen over de veranderingen die men in het lichaam voelt gebeuren, in het bijzonder de bloedsomloop?

Z.H. Er zou op het gebied van lichamelijke verandering niets verwacht moeten worden. Maar de uitdrukking van geluk en vrede zal natuurlijk duidelijk worden uit het uiterlijk, want de deeltjes in het lichaam veranderen; hun eigenschappen veranderen. Je verandert je gedachten, de kwaliteit van je gevoelens veranderen, je handelingen veranderen, al je functies veranderen.

Vraag. Hoe kun je het 'Valse Ik' in je gevoelens kwijt raken wanneer je weet dat je het centrum nadert? Je botst tegen de plek van transcendentie aan wanneer je weet dat je dichterbij komt.

Z.H. je zou naar het Werkelijke Ik met vertrouwen, enthousiasme en liefde moeten uitkijken. Daarmee zal het Werkelijke Ik je naar het centrum nemen en je 'Valse Ik' laten vallen, misschien niet de eerste of de tweede keer, misschien de derde keer.

Nu komt er een verhaal:

Er was een Gerealiseerd Persoon die genoeg discipelen had, allerlei types, die gewoonlijk elke dag om hem heen zwermden om hem te zien en zijn zegen te krijgen. Hij was gewoon zijn discipelen op een vrij eigenaardige manier te beproeven. Op een dag zou hij de deuren sluiten en de bewaker zou alle discipelen vertellen: "Vandaag geen audiëntie". De meeste van hen zouden weggaan, maar een paar zouden blijven zitten, en na lange tijd zou hij de deuren opendoen en vragen hoeveel er waren. Zelfs als er weinig waren zou hij hen vragen om binnen te komen en hij zou zijn audiëntie houden.

Dit is een gelijkenis in antwoord op de laatste vraag.

Vraag. Waar de mantra heel groot wordt, is het ademen snel en diep en men is zich bewust van een of andere creatieve kracht die gemakkelijk opwinding wordt. Is dit een verkeerde draai?

Z.H. Dit snelle ademen kan gebeuren wanneer er een mogelijkheid is om naar binnen te gaan; omdat op dat ogenblik het ademhalingscentrum natuurlijk gereguleerd moet worden naar zijn natuurlijke langzame en economische tempo. Maar vanwege het naar buiten gaan, verzet het uitademingsproces zich dat heel snel is geworden vanwege je activiteit, en vanwege de weerstand wordt dit opgewonden en gaat snel, bijvoorbeeld net als je een veer indrukt die terug springt. Omdat dit heel oppervlakkig is zal men door oefening in staat zijn om hier gemakkelijk door heen te komen.

Een verhaal over Valse Ik en Boosaardige Spraak

(Niet van Z.H. maar van de Patrika van vandaag – de plaatselijke krant)

Op een dag (niemand weet hoe) werden een Schildpad en een Schorpioen dikke vrienden. De Schildpad droeg de Schorpioen tijdens hun vaste rondje zwemmen altijd op zijn rug. Maar er ging bijna geen dag voorbij dat de Schorpioen zich niet liet verleiden tot een poging zijn angel om de rand van het schild van de schildpad heen in de zachte onderkant te steken.

Uiteindelijk barstte de Schildpad, ondanks al zijn verdraagzaamheid in woede uit: "Luister eens, mijnheer Schorpioen, dit is absoluut de laatste kans die ik je geef om je manieren te beteren. Nog één steek en je krijgt gegarandeerd een zeemansgraf." De Schorpioen leek beschaamd en berouwvol. "Ik zal het nooit, nooit meer doen", zei hij vroom.

Jammer van die vrome beloften, want nog terwijl hij het zei, deed hij zijn staart omhoog en stak gemeen scherp naar onderen – alsof hij een punt achter zijn vrome voornemens zette. De Schildpad schreeuwde het uit van pijn en woede. "Bereid je voor op je ondergang, schurk die je bent; maar voor ik je verdrink, wil ik je twee vragen stellen. Was ik een goede vriend voor je?" "Ja, je was altijd mijn beste maatje". "Moet ik dan aannemen dat je slecht bent of simpelweg stom?" "In de huidige situatie een beetje van allebei, of geen van beide, zoals je wilt", zei de Schorpioen met grote kalmte, "maar de waarheid is dat ik de slaaf ben van een ingewortelde slechte gewoonte. O jee, daar gaat ie weer!" kondigde hij aan, terwijl zijn angel als een zweeps slag neerkwam op het gevoeligste deel van de Schildpad. Maar deze keer deed het zo'n pijn dat de Schildpad ongewild *een diepe duik* nam en de Schorpioen van zijn rug dreef en nooit meer werd gezien.

Donderdag 25 oktober

Een laatste gesprek

Gewoonlijk hadden onze gesprekken met Zijne Heiligheid plaats om 4 uur 's middags, maar op mijn laatste dag (donderdag 25 oktober) was afgesproken dat we om 11 uur 's morgens zouden komen voor een privé gesprek en om later in de Ashram te lunchen. R. was gevraagd wat hij wilde eten en of er iets was wat hij liever niet at. Hij had geantwoord dat hij van alles dat Zijne Heiligheid voor hem zou regelen zou genieten, en dat hij geen speciale eisen had!

Altijd voordat het plaats vond moesten we beginnen met het stellen van onze eigen vragen. Dit keer vroegen we of Zijne Heiligheid iets had wat hij wilde zeggen op deze laatste morgen.

R. Is hij tevreden met de vooruitgang gedurende de maand?

Z.H. Om enige ontwikkeling in het menselijke ras teweeg te brengen is Discipline noodzakelijk. Discipline kan niet gegeven worden zonder een volledig Gerealiseerd Mens. Verbinding met iemand die zelf de volledige mogelijkheden heeft gerealiseerd is essentieel. Zodra een School deze verbinding verkrijgt zijn de mogelijkheden er ook voor hen.

Er zijn twee soorten mogelijkheden in zulke relaties. De ene is Speciale Kennis, en de tweede is Doen – die Kennis in praktijk brengen. Het kost heel weinig tijd om iets te kennen; je kunt dingen in minder dan geen tijd leren kennen! Maar om het vermogen te verkrijgen om die kennis in praktijk te brengen, is lange tijd nodig. Het vereist bewustzijn, geduld en natuurlijk talloze bevestigingscontroles terwijl je doorgaat. Omdat je, als je iets hoort en doorgaat daarnaar te handelen, het misschien niet volledig hebt begrepen en van de lijn bent afgeweken. Dus de toetsen zijn essentieel.

Hij zegt dat menselijk wezens natuurlijk heel veel dingen horen, maar als individu kunnen ze niet veel doen op basis van de kennis die ze oppikken. Dus daar stopt het. Maar in een School is er voortdurende verificatie en testen. Als iemand doorgaat met werken in een School zal niets ontwikkeling in de weg zitten zodra je in verbinding bent gekomen met de volledig Gerealiseerde Mens. Je hoeft niet veel te doen; je moet eenvoudigweg luisteren, je vragen stellen, en alles doen wat je kunt om van hem te leren.

Om te leren hoe te Doen, moet je eerst leren om heel precies te luisteren. Gewone mensen hebben niet de bekwaamheid om accuraat naar instructies te luisteren. Om dit te illustreren geeft hij een verhaal uit de Mahabharata:

Voordat de grote oorlog werd verklaard, werden alle krijgers (de Kauravas en de Pandavas) onderwezen door de Dronacharya of Instructeur. Hij onderwees hen de krijgskunst. Op een dag instrueerde hij hen om op het oog van een vogel die hij in een boom had gehangen, te schieten. Een voor een riep hij hen en zei: "Let op het oog van de vogel en maak je klaar om te schieten"; daarna vroeg hij hen wat ze zagen.

Een van hen zei: "Ik zie de tak en het gezicht van de hangende vogel, veren, bek, ogen, alles". Hij werd weggestuurd.

De volgende zei: "Ik zie de vogel, de nek, veren en ogen," en hem werd gezegd om weg te gaan.

En zo ging het met iedereen, tot Arjuna daar stond en toen hij op het doel richtte werd hem gevraagd: "Wat zie je?" Hij antwoordde: "Ik zie alleen het oog!"

"Maar zie je niets anders?"

"Helemaal niets."

"Ga dan verder en schiet" – en zijn pijl ging recht door het oog van de vogel.

In het luisteren (en in meditatie) is volmaakte aandacht nodig.

Vraag. Komt die staat van aandacht niet beter 's nachts wanneer alles rustig is? Gedurende de dag geven we ons zoveel over aan mentale activiteit dat het heel moeilijk is om de vrede en stilte die voor aandacht nodig zijn, te verkrijgen!

Z.H. De innerlijke gedachten die gewoonlijk de vrede van de nacht verstoren zijn misschien groter dan de uiterlijke verstoringen. Het kan mogelijk zijn, dat een mens die midden op straat kan mediteren te midden van het harde geluid van auto's en koeien en alles dat daar omheen gebeurt. [*In Allahabad lijkt alles te gebeuren midden op straat!*] Maar het zal nooit mogelijk zijn voor een mens om juist te mediteren als er lawaai is binnen in hem. Het lawaai binnenin is gewoonlijk meer verstoring dan de geluiden van de straat. En die mensen die met mediteren beginnen, en beginnen met naar binnengaan, zij ontmoeten al dat lawaai dat ze in het voorbijgeleden hebben verzameld. Om dit te illustreren geeft hij nog een verhaal:

Iemand ging eens naar een Gerealiseerd Mens en vroeg dat hem de meditatie gegeven zou worden. De Meester vroeg hem: "Wat heeft u onderweg gezien, toen u hierheen naar mij toe kwam?" Hij probeerde zich te herinneren, maar hij wist nog maar een ding, dat er een ezel op de weg had gelegen. De Meester zei: "Prima! Ik zal je een kleine oefening geven en als je die kunt doen, dan zal ik je het Systeem van Meditatie geven. Ga gewoon rustig zitten en zorg dat die ezel uit je hoofd gaat. Neem de tijd en kom bij me terug als je dat gedaan hebt." Twee uur lang probeerde de man het, maar hij merkte dat de herinnering aan de ezel alleen maar steeds helderder werd toen hij ermee doorging; hij kon de ezel er niet uit krijgen! Na twee uur was hij wanhopig en ging naar de Meester en zei: "Het spijt me verschrikkelijk, maar die ezel gaat helemaal niet mijn hoofd uit!" De gerealiseerde man zei: "Luister, jongen; je zag die ezel slechts een keer en toch kon je hem zelfs na twee uren niet kwijtraken. Nu is er in je geest een enorme hoop troep die je in de loop der jaren hebt verzameld. In leven na leven heb je die rommel verzameld, en het zal steeds moeilijker worden om alles waar je mee geleefd hebt te verhuizen dan dat het is om iets wat je slechts een keer hebt gezien te verwijderen! Dus verwacht niet om alles in een paar dagen kwijt te raken. Nu, als je dat begrijpt zul je beseffen dat (Sadhana) Discipline noodzakelijk is; en als je vastbesloten bent en werkelijk die hele last kwijt wilt raken, zul je kalm moeten zijn en geduld moeten hebben. En uit je ervaring met de ezel moet je ten eerste beseffen dat je niet moet proberen iets kwijt te raken! Vecht niet met je wensen; probeer ze niet weg te duwen; probeer ze niet uit de wereld te helpen. Maar wees er gewoon zorgeloos mee; verkrijg de 'kan me niet schelen' houding. Verlies ze gewoon, negeer ze, en ze zullen een voor een weg gaan. Strijd er niet mee. Ik zeg je dat dit de enige manier is waarop het gedaan kan worden."

Er volgden gedetailleerde en privé instructies over de manier hoe de relatie tussen de Gerealiseerde Man en de discipel voortgezet kunnen worden, zelfs op afstand. Tegen het einde van dat gesprek, zei R., die opmerkte dat er mensen binnen kwamen en dat de audiëntiezaal vol raakte:

Mag ik u een vraag stellen over een ander onderwerp? Manu zei: 'Een Koninkrijk dat verstoken is van 'tweemaal-geboren' inwoners, zal spoedig vergaan en door vrees, hongersnood en ziekte worden getroffen. Wanneer ik naar Engeland terugkeer zullen de mensen vragen: 'Tegenover de huidige dreiging van India, zou India beschermd worden, aangezien zij veel meer tweemaal-geboren inwoners heeft dan welk ander land ook?' Ik zou ook graag meer willen begrijpen van de uitdrukking 'Tweemaal-geboren'.

Z.H. Zijn Heiligheid (lachend) antwoordde dat hij gewoonlijk geen politieke kwesties bespreekt. Maar hij erkent dat wat Manu zegt als volkomen goed en waar. Hij merkt op dat de huidige trend in India helaas het Systeem van 'Tweemaal-Geboren' verbroken heeft; als dat proces zou doorgaan kan alleen maar volgen wat Manu zegt.

R. En de uitdrukking 'Tweemaal-geboren', slaat die alleen op iemands uiterlijke situatie – zijn kaste – of zou het ook een nieuwe geboorte binnenin iemand kunnen betekenen?

Z.H. De betekenis van 'Tweemaal-geboren' heeft altijd betrekking gehad op de wereld in zijn algemeen op de drie erfelijke kasten – de Brahmanen, de Kshatriya's en de Vaisya's. Zij worden 'Tweemaal-geboren' genoemd omdat ze een klein beetje beter zijn; zij volgen enige discipline; zij nemen de disciplines van de Religie op zich en proberen die te beoefenen. Maar er is, zoals u zegt, een ander betekenis. De uitdrukking heeft ook betrekking op een andere categorie mensen, zij die toegewijd zijn om een of ander systeem van speciale kennis te leren en hun energie te besteden aan het verder uit te werken." [Dat wil zeggen, een 'School mens', maar in het openbaar zou Z.H. nooit het woord 'School' noemen'.]

Hij sprak verder over twee soorten Wetten: Een categorie wordt Dharma genoemd – Natuurlijke Wetten, Wetten van de Natuur, de andere wordt Neeti – genoemd – door de mens gemaakte wetten. De relatie ertussen is die als tussen man en vrouw. Als beiden het eens zijn, is er vrede, voorspoed en tevredenheid. Maar als er een conflict is tussen man en vrouw zal er nooit veel vrede in het huis zijn – enkel eeuwigdurend conflict.

De mensen die de Natuurwetten begrijpen en de mensen die de door de mens gemaakte wetten toepassen, zijn respectievelijk als de lamme die kan zien maar niet kan bewegen en de blinde die heel actief is maar niet kan zien welke richting hij opgaat of wat er uit zijn activiteiten zal voortkomen. Dus er moet een manier gevonden worden om deze twee soorten mensen te laten samen werken – de blinde zou de lamme op zijn schouders moeten nemen. De lamme adviseert de blinde over hoe te lopen en de blinde wordt zo rondgeleid en kan het werk doen. Maar in het geval dat er een conflict is kan er niets gedaan worden; de blinde zal de verkeerde kant oplopen, en de lamme zal enkel maar praten. Dat zou ook de relatie van de gerealiseerde mensen moeten zijn, ten opzichte van de Publieke mensen – de mensen van de markt of van de Regering. Als die relatie gehandhaafd zou kunnen worden, zou het huis van de Natie vrede kennen. Anders zal de natie uiteindelijk uiteenvallen.

Tegen deze tijd merkten we glimlachen in het gehoor op en blikken op de gang, dus toen er gevraagd werd of we nog meer vragen hadden dachten we tactisch 'Nee' te zeggen. Dus Zijne Heiligheid wenkte en de leden van zijn gevolg kwamen met de pluimen, scepters en de complete kroonsieraden waarin ze het openbaar treden. Terwijl ze hun aangewezen plaatsen rond de troon innamen wachtten ze om gefotografeerd te worden. Wij waren hierop voorbereid en met fototoestellen en flitsers gekomen en namen vele foto's vanuit verschillende hoeken. Daarna gingen we naar buiten op het balkon in de verzengende zon met het mooie met bomen overschaduwde erf van de Ashram met zijn Tempel en School, en boven de daken de prachtige beeldhouwde torens van de naburige Tempels.

Daarna werd een heerlijke lunch geserveerd aan Jaiswal en R. in de lege gehoorzaal met een aantal leden van de gemeenschap die bedienden. Tot slot zeiden we dank u wel en tot ziens tegen Zijne Heiligheid in zijn privé kamer – het dichtste bij dat ik alleen ooit bij hem geweest was!

शान्ति शान्ति शान्ति: